

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกได้พบอัลล่าห์แล้ว ลูกต้องทำให้ตนเองนั้นอยู่อย่างถูกต้อง นั่นคือลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ การคิดว่าตนเป็นร่างกายหมายถึงการอยู่อย่างกลับหัวกลับหาง

คำถาม: ด้วยการเข้าใจหนึ่งประเด็นใดที่ลูกสามารถพัฒนาการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้?

คำตอบ: เวลานี้โลกเก่ามันสิ้นหวัง โลกเก่ากำลังจะกลายเป็นสุสาน เมื่อลูกเข้าใจประเด็นนี้แล้วลูกก็สามารถพัฒนาการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่ขึ้น ทั้งโลกนั้นกำลังถูกสังเวยในไฟบูชาญของการรู้ของรูตราณี เป็นประเด็นเดียวนี้ที่จะทำให้ลูกสามารถพัฒนาการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้ ในเวลานี้หัวใจของลูกได้ออกมาจากสุสานนี้แล้ว

โอมชานติ ในความเป็นจริงเป็นดับเบิลโอมชานติเพราะมีสองดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณทั้งสองนั้นคือความสงบ ศาสนาของพ่อคือความสงบ ลูกๆ อาศัยอยู่ที่นั่นในความสงบและสถานที่นั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสงบ พ่อเองก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อเป็นบิสิฐที่เสมอ แต่มนุษย์ทั้งหมดนั้นได้กลับมาใช้ชาติเกิดและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดกับลูกๆ: ลูกๆ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ นี่คือการยกย่องของท่าน ท่านคือพ่อของทุกคนและเป็นผู้เดียวที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ทุกคน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ทุกคนมีสิทธิ์ต่อมรดกของพ่อ ลูกได้รับมรดกอะไรจากพ่อ? ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อคือผู้สร้างแห่งสวรรค์ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกของสวรรค์ของลูกแก่ลูก และท่านจะให้สิ่งนั้นในนรก เป็นรางวัลผู้ที่ได้ให้มรดกของนรก ในเวลานี้ทุกคนคือชาวนรก ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกได้รับมรดกจากราวัน มีทั้งสวรรค์และนรก ใครกำลังรับฟังสิ่งนี้? ดวงวิญญาณ แม้แต่ในหนทางของความไม่รู้ก็เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง แต่เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างผู้คนจึงเชื่อว่าเป็นร่างกายที่ทำทุกสิ่ง พวกเขาถือว่าศาสนาดั้งเดิมของพวกเขาคือความสงบ และพวกเขาคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะแล้วจึงเป็นดินแดนของความหลอกลวง บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะและภายหลังได้กลายเป็นดินแดนของความหลอกลวง, อาณาจักรของราวัน นี่คือการประเด้นที่ธรรมดา เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้? เพราะดวงวิญญาณได้้อยู่อย่างทาโมประธานและพวกเขาจึงเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เมื่อผู้คนนั้นได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาที่ประณามผู้เดียวผู้ที่เคยทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และเคยทำให้บาร์ตนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครสามารถถูกประณามเพราะสิ่งนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่าละครนี้ได้มีการสร้างขึ้นอย่างไร และลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร พ่ออธิบายว่า 5000 ปีก่อนวันนี้มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ต เป็นเพียงเรื่องของเมื่อก่อนเท่านั้น อย่างไรก็ตามมนุษย์ได้ลืมสิ่งนี้ ผู้คนได้นั่งลงและแต่งคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เพื่อหนทางของบัดดี คัมภีร์นั้นเป็นไปเพื่อหนทางของบัดดี, ไม่ใช่เพื่อหนทางของความรู้ ไม่ได้มีคัมภีร์ใดที่สร้างขึ้นในหนทางของความรู้ พ่อมาทุก ๆ วรจรและให้ความรู้แก่ลูกๆ เพื่อทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของการเป็นเทพ พ่อสอนการศึกษานี้แก่ลูก และแล้วความรู้นี้ก็หายไป ไม่มีคัมภีร์ใดในยุคทอง เพราะเป็นผลรางวัลของหนทางของความรู้ของลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดถึง 21 ชาติเกิด และแล้วลูกก็ได้รับมรดกของช่วงระยะเวลาสั้น ๆ จากราวันถึงครึ่งหนึ่งของวงจร, ที่ซึ่งชั้นยาซีเรียกว่า “ความสุขที่เป็นเหมือนกับมูลา” ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ที่นี้ซึ่งเรียกว่าดินแดนของความทุกข์ ก่อนหน้ายุคเหล็กก็เป็นยุคทองแดง และนั่นก็เรียกว่าเป็นดินแดนของกึ่งทุกข์ นี่คือการดินแดนของความทุกข์สุดท้าย ดวงวิญญาณนั้นได้ลงมาขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อทำให้ลูกได้บันได เพราะอย่างแน่นอนที่จริงต้องหมุนไป เมื่อโลกใหม่นั้นคงอยู่ก็เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่ได้มีร่องรอยของความทุกข์ใดๆ; เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้แสดงสิงโตและแพะตึมน้ำพร้อมกันจากบ่อเดียวกัน ที่นั่นไม่มีเรื่องของความก้าวร้าวรุนแรง สิ่งนั้นเรียกว่า “ศาสนาเทพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงที่สูงส่งที่สุด” ที่นี้มีความก้าวร้าวรุนแรง ความก้าวร้าวรุนแรงแรกคือการใช้ดาบของต้นหาคะ ไม่มีผู้ที่มีกิเลสใดในยุคทอง ผู้คนร้องสรรเสริญพวกเขา(เหล่าเทพ) พวกเขาสร้างสรรเสริญลักษณะและนารายณ์: ท่านนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กลียุคนี้คือโลกยุคเหล็ก ไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นยุคทองได้ ละครนั้นถูกสร้างขึ้นมาในวิธีนี้ ยุคทองคือวัดของชีวา ที่นั่นทุกคนนั้นบริสุทธิ์และภาพลักษณ์ของพวกเขาที่ปรากฏอยู่แม้แต่ในเวลานี้ มีภาพลักษณ์ของชีวาบาบาผู้สร้างวัดของชีวาด้วยเช่นกัน ท่านเคยได้รับชื่อมากมายในหนทางของบัดดี ในความเป็นจริงท่านมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้น พ่อไม่มีร่างของท่านเอง ตัวท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก และเพื่อที่จะให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่อต้องมาและรับใช้ลูก ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ลูกไม่ได้เรียกหาพ่อในยุคทอง ทุกคนเรียกหาในเวลานี้ เพราะการทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า ผู้คนของบาร์ตราวันนี่คือสงครามมหากาพย์เหมือนกัน และแล้วจะมีการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ทุกวันนี้

ไม่มีราชาที่ยิ่งใหญ่หรือจักรพรรดิใด ๆ ในเวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ลูก ๆ เข้าใจว่าลูก ๆ ผู้คนของบาร์ตนั้นเคยมั่งคั่ง ลูกเคยอยู่ในประสาทราชวังที่ทำจากเพชรพลอย เริ่มแรกโลกนั้นใหม่ และแล้วโลกใหม่ก็กลับมาเก่า อย่างแน่นอนที่ทุกสิ่งนั้นกลับมาเก่า ยกตัวอย่าง ได้มีการสร้างบ้านใหม่ขึ้นและแล้วช่วงชีวิตของบ้านนั้นก็ลดลง สามารถที่จะกล่าวได้ว่าบ้านนั้นใหม่, บ้านนั้นก็เก่า, และอีกหนึ่งนั้นก็อยู่ในระหว่างกลาง ทุกสิ่งนั้นไปผ่านสภาพของสัทโธ ราโจ และทาโม พระเจ้าพูด: พระเจ้าหมายถึงพระเจ้า! พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าเป็นใครที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า ไม่มีราชาและราชินี ที่นี่มีประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และมีรัฐมนตรีของพวกเขายู่มากมาย ในยุคทอง ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น พ่อได้บอกความแตกต่างแก่ลูกแล้ว ผู้ที่เป็นนายของยุคทองไม่ได้มีรัฐมนตรีหรือที่ปรึกษา พวกเขาไม่ต้องการบุคคลเหล่านั้น เป็นในเวลานี้ที่พวกเขาได้รับพลังจากชีพบาบาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น เป็นในเวลานี้ที่ลูกได้รับคำสอนที่สูงส่งจากพ่อที่จะทำให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง และแล้วลูกก็จะไม่ขอคำปรึกษาจากใคร ไม่มีที่ปรึกษาใด ๆ ที่นั่น ที่ปรึกษานั้นเกิดขึ้นเมื่อลูกไปสูหนทางบาป เมื่อปัญหาทั้งหมดของลูกได้จบสิ้นลง ประเด็นหลักคือกิเลส กิเลสนั้นสร้างขึ้นจากสำนึกที่เป็นร่าง ในบรรดากิเลสเหล่านั้นต้นตอหาวาคะคือกิเลสอันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า: ต้นตอหาวาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้น พ่อได้อธิบายแล้วมากมายหลายครั้ง: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นก็บรรจุอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นที่ที่ลูกต้องเสียใจต่อการกระทำของลูก, ไม่ใช่ในยุคทอง นั่นคือดินแดนแห่งความสุข พ่อมาและทำให้ลูก ๆ กลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดกับลูก ๆ ดวงวิญญาณโดยตรง ท่านบอกลูกทั้งหมด: นิ่งที่นี้ด้วยศรัทธาในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ร่างกายนี้สูญสลาย; ลูก ๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เนื่องจากไม่มีความรู้นี้, พวกเขาจึงคิดว่าบัคตีเป็นความรู้ เวลานั้นลูก ๆ เข้าใจว่าบัคตินั้นแยกห่างไป ลูกได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยความรู้ ความสุขของหนทางของบัคตินั้นชั่วคราว เพราะพวกเขานั้นได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปและช่องแฉะในกิเลส มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรนั้นได้จบสิ้นลงแล้ว เวลานั้นพ่อได้มาอีกครั้งเพื่อที่จะให้มรดกของลูกแก่ลูกที่จะทำให้ลูกได้รับทุกสิ่งรวมทั้งความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบ ลูก ๆ รู้ว่าโลกเก่าที่กำลังจะกลายเป็นสุสาน ในเวลานี้จงนำหัวใจของลูกออกจากสุสานนี้และผูกพันหัวใจกับดินแดนของเทวดานางฟ้า, โลกใหม่ เป็นเพียงเมื่อพ่อทางร่างได้สร้างบ้านใหม่ที่ลูก ๆ ของเขานำโยคะของสติปัญญาของพวกเขาออกไปจากบ้านเก่าและเชื่อมโยงกันกับบ้านใหม่ แม้แต่ขณะที่พ่อกำลังนั่งอยู่ในสำนักงานของเขา สติปัญญาของเขานั้นก็จะอยู่ในบ้านใหม่ เหล่านั้นคือประเด็นที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างโลกใหม่ของสวรรค์ ท่านพูดว่า: ตัดความสัมพันธ์ของลูกกับโลกเก่าและสร้างความสัมพันธ์กับฉัน, พ่อของลูก พ่อได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่ของสวรรค์เพื่อลูก ทั้งโลกเก่าที่กำลังถูกสังเวยในไฟบูชายัญของความรู้ของรูตราในเวลานี้ ทั้งต้นไม้นี้ได้กลับมาทาโมประธานและผุพัง เวลานั้นต้นไม้นี้กำลังจะกลับมาใหม่อีกครั้ง ดังนั้นพ่ออธิบายว่าเหล่านี้คือประเด็นของโลกใหม่ เมื่อใครบางคนล้มป่วย และเนื่องจากเขานั้นเป็นคนไข้ทั้งหมดหวัง ก็เป็นที่เข้าใจว่าเขาจะไม่กลับมาหายดีได้อีก ในทำนองเดียวกัน, ในเวลานี้โลกนี้ได้อยู่ในสภาพที่สิ้นหวัง เพราะโลกนี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน เหตุใดลูกควรจะจดจำโลกนี้เล่า? นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด หะฐะโยคี ชันยาสซีเหล่านั้นเพียงแต่ละทิ้งบ้านและธุรกิจของตน ลูกละทิ้งทั้งโลกเก่า โลกเก่าเปลี่ยนไปเป็นโลกใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก พ่อได้มาเพื่อรับใช้ลูก ๆ ลูกเรียกหาพ่อ: บาบาวพวกเราได้้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ ได้โปรดมาในโลกที่ไม่มีบริสุทธินี้เกิด ในร่างที่ไม่มีบริสุทธิเกิด! เพียงแต่มองดูว่าลูกได้ให้การเชื่อเชิญใดแก่พ่อ! ราวกับผู้ที่ถูกเฝ้าแต่เขาเหล่านั้นก็คือผู้ที่ทำให้ลูกไม่มีบริสุทธิ เขาคือศัตรูที่แข็งแกร่งอย่างยิ่ง ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ราวนี้ได้มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ผู้คนเฝ้าแต่จมลงไปในมหาสมุทรของยาพิษ เวลานั้นพ่อพูดว่า: ละทิ้งยาพิษและดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ ลูกได้เคยอยู่อย่างมีความสุขมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรในอาณาจักรของราวน์ เนื่องจากกิเลส ลูกได้กลายเป็นบ่าวอย่างหนึ่งที่ลูกนั่งลงและดูหมิ่นพระเจ้า เป็นความมหัศจรรย์ที่ผู้เดียวที่ลูกดูหมิ่นมากที่สุดคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ สำหรับมนุษย์มีคำกล่าวว่าพวกเขาได้ใช้ชาติเกิดใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ในขณะที่ลูกเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายแก่ลูกในวิธีที่สนุกสนาน ธรรมชาติและสันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นก็อยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด เป็นดวงวิญญาณที่ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ในเวลานี้เป็นพ่อที่อธิบายสิ่งนี้ ตามแผนของละคร พ่อมาและทำให้สิ่งที่อยู่กลับหัวกลับหางนั้นกลับมาถูกต้อง พ่อบอกลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน อย่าได้นิ่งที่นี้อย่างกลับหัวกลับหาง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกได้พบกับอัลลáh (พระเจ้า) แล้ว ผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลับมาอยู่อย่างถูกต้อง ราวน์ได้หันลูกกลับหัวกลับหาง และแล้วด้วยการกลับมาอยู่อย่างถูกต้อง ลูกก็สามารถที่จะยืนตัวตรงได้ นี่คือการละเล่น เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่งลงและอธิบายความรู้นี้ บัคตีคือบัคตีและความรู้คือความรู้ บัคตินั้นแยกห่างไปอย่างสมบูรณ์ มีคำกล่าวว่า มีทะเลสาบพิเศษและด้วยการอาบไปในนั้นลูกก็ได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า และแล้ว

พวกเขา ก็พูดว่า ได้มีการบอกเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ภาวดี เวลานี้ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ จะเป็นเพียงภาวดีเดียวเท่านั้นที่ได้รับฟังเรื่องราวนี้หรือ? นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีขีดจำกัด ยุคทองคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ในขณะที่ยุคเหล็กคือดินแดนของความตาย สิ่งนี้เรียกว่าเป็นป่าของหนาม ผู้คนไม่รู้จักพ่อ พวกเขาพูดว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! โอพระเจ้า! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักท่าน ลูกเองก็ไม่รู้จักท่านด้วย ในเวลานี้พ่อได้มาแล้วและทำให้ลูกถูกต้อง พระเจ้านั้นเรียกว่าเป็นอัลล้าห์ด้วยเช่นกัน อัลล้าห์สอนลูกและให้สถานภาพของเทพเจ้าแก่ลูก อย่างไรก็ตามมีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น ลักษณะและนารายณ์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพและเทวีเพราะพวกเขานั้นได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อคือผู้เดียวที่ได้สอนพวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกมีสิทธิ์ต่อมรดกของพ่อ มนุษย์นั้นอยู่ในความมืดที่สุด พวกเขาเป็นของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาพูดว่ายุคเหล็กนั้นก็ยังคงคลานอยู่ในวัยทารกของตน, ยังคงมีเวลาอีกหลายปีหลงเหลืออยู่ พวกเขา กำลังหลับใหลในการหลับใหลที่ลึกลึกลับยิ่งของความรู้ นั่นก็อยู่ในละครด้วย ไม่มีความทุกข์ใดๆในแสงสว่าง มีความทุกข์ในความมืดของกลางคืน เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถจะเข้าใจสิ่งนี้และอธิบายแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ทุกคนนั้นมีสองพ่อ พ่อที่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนฉลองชีพราตริและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาและก่อตั้งสวรรค์ ในเวลานี้สวรรค์ที่ได้ผ่านไปแล้วนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง ในเวลานี้โลกนี้ทาโมประธาน เป็นนรก ตามแผนของละคร พ่อมาเพื่อเล่นบทบาทของพ่อในเวลาที่ถูกต้อง พ่อไม่มีตัวตน อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการปากที่จะพูด ไม่สามารถที่จะใช้ปากของวัวได้ พ่อใช้ปากของผู้นี้ ผู้ที่อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ ผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของตนเอง อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณโดยตรง ในทำนองเดียวกันจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ นำความผูกพันยึดมั่นนี้ก็ตามออกจากสุสานนี้ สร้างสันสการ์เช่นนั้นที่ลูกจะต้องไม่คร่ำครวญเสียใจต่อการกระทำของลูก
2. เนื่องจากพ่อนั้นมั่นคงอยู่ในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ท่านไม่เคยประณามใคร และท่านนั้นแม้กระทั่งยกระดับผู้ที่ประณามท่าน ในทำนองเดียวกันจงกลายเป็นเช่นพ่อ ไม่มีใครสามารถถูกประณามได้ในละครนี้ ละครนั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจผู้สร้างสภาพของมานมานะบาฟด้วยการตระหนักรู้ของการเป็นผู้เป็นนาย(master) จงมีการตระหนักรู้ที่เสมอในรูปที่ปรากฏให้เห็น: ฉัน ดวงวิญญาณเป็นคาราวันฮาร์ ผู้เป็นนาย ดวงวิญญาณพิเศษ นายผู้ทรงอำนาจ และแล้ว ด้วยการตระหนักรู้ของการเป็นนาย จิตใจ สติปัญญา และสันสการ์ของลูกจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก “ฉัน แยกห่างออกไป (ละวาง) และเป็นนาย” ด้วยการตระหนักรู้นี้ สภาพของมานมานะบาฟของลูกจะถูกสร้างขึ้นอย่างง่ายดาย การฝึกฝนของการอยู่อย่างละวางนี้จะทำให้ลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม

คติพจน์: มีความอดทนและมีการยอมรับปรับตัวต่อการถูกประณามและการถูกรบกวน หมายถึง ให้การคำประกันต่ออาณาจักรของลูก

*** โอม ชานติ ***